

Viro Celeberrimo atque Eruditissimo
 GOTTLIEB CORNIO
 L. P. D.
 Arnoldus Drogenborsch.

Quemadmodum literæ tuæ, mense Septembri anni proximi scriptæ,
 magno me gaudii affecerunt, quod nunciarent, omnem de operam
 adhibiturum, ut Gebhardiana ex bibliotheca Unariensi impetraretur;
 ita alteræ, quas die secundo hujus anni redisti, eidem gaudio
 ingentem cunctilum adjecerunt, quod ex illis certior fierem, te tandem
 Unariensem pertinaciam expugnasse, et codicem tantopere expetitum
 in manus tuas pervenisse: præsertim autem, quod benigne addideris,
 fore, ut, quæ nondum acceperim, vel minus emendatè antea excerpta
 erant, quam primum describerentur, et brevi ad me mitterentur.
 Si quid tamen est, quod in felici hoc rerum Unanarum processu
 festivum gaudium turbare possit, id unum mihi minus ex voto cadit,
 quod tot ac tanta me tibi debere videam, ut illis pro meritis referendis

Numquam per futuris fin. Atamen si animum vere gratum, eorumque
 que benigna manu in te contulisti, maxime memorem eris alieni
 magnitudinem non nihil imminere, aut certe efficere posse existimes,
 ut nominis solutionem sustineri, donec idonea vires referendi occasio
 oboriatur, non agere feras, beneficia tua hanc male collocata arbitraberis.
 Interim eam rerum mearum conditionem esse doles, ut, debiti contracti
 et de solutione epis sollicitus, id insuper augere necesse habeam. Res illa
 est. Codicem Livianum in bibliotheca Senatoria Lippensi servari
 antea nunciasti, sed quam partem historia continet, demum ex nuperis
 suis resuivi, omnes nempe, praeter supremos quingentis, libris. Numquam
 etiam de eo necum egit Dorvillius rooster, cum quo, postquam in patriam
 rediit factus est, semel tantum iterumque, sed non nisi brevi temporis
 spatio, colloqui potui. Ex te demum intellegi, codicem nullius aetatis esse
 atque insignum videri, qui cum editis comparatur. Ita te iudicasse
 nunciasti libens credo, ac propterea alterius instigare non auderem,
 ut epis excipere consequi possim, (in primis quum tot te causa impediunt,
 ne quid certi promittere possis) nisi aliquoties deprehendissem, quod
 quin excipere sapissime expertus fueris nullius dubito, librum, in quo
 exutendo me via opera pretium facturum sperabam, postquam
 accuratius inspicissem, ubertim bonae frugis messem non semel reddidisse.

Vel superrime adhuc Celeberr. Parmannus in aulicæ Hispanæ bibliothecæ
 primam decada librorum Livij academia Leidensj comparavit, eamque
 mox ipsi meo benigne concessit. De hoc adhuc pronuntiandum jūdicio, vix
 aliū exstare, certe me nullū manibū truisse, qui ab imperitiori scriptore
 exaratus erat. Non modo enim nullis ferme versū occurrebat, in quo non
 vel literæ disjungendæ perperam in unum vocem coactæ, et contra conjungendæ
 aut præcedenti aut sequenti dictioni attributæ, vel virgula, quæ literarū
m et n index esse solet, pro tubitū minū addita nūc detracta, sed et alia
 graviora vitia passim commissa erant. Tibi tamen non deteritis cūdem
 cum vulgari editionibū commissem, re ipsa edocui sum, quamvis vitiose,
 tamen ex integerrimo codice descriptum esse: nam tantū non utique
 optimas lectiones, quas J. Fr. Gronovius ex primæ notæ codice Mediceo
 protulit, quin et nonnūquam certissimas ejus conjecturas formabat,
 alijs autem locis manifeste offendebat, quibū gradibū inrecta fuerint
 depravata lectiones, quæ in pleriq; obtinent codicibū. Verū insuper
 licet codicem revera pessimum esse constet, ejus tamen sententiæ sum, cum
 nullo tam inique actum esse, quin ex pluribū locis eluceat primæ
 scripturæ, et ipse librorū aberrationes geminam auctoritatis manū
 investiganti iter ad eam deprehendendam quamvis obscure monstrant.
 Hæc codicem Lipsiensem tres Livij decadas complecti. Jam vero secunda

et tercia non nisi paucissimi, et tantum tres vel quatuor adies, utque maximam
 partem usque annorum ~~manu~~ qua excutit ubi occasionem habui, quorum
 tamen plerique, qui secundam exhibent, ab optimo Puteaneo, omnes qui ultimam,
 a praestantissimo Moquntino imitare quantum in eversa abeunt. Preterea, tercia
 decadis liber tertius et ultimi pars postrema in omnibus nostris desiderabatur, quorum
 nonnulli, ut in antiquissimis editionibus fieri soles, librum secundum in duas partes
 ne quid numero desit, dividunt. Quum itaque speciem facias, te, si quid commodi ex
 codice Lipsienfi redundaturum suspicer, omnem lapidem moturum, quo illius
 excelsa acutissima, etiam atque etiam petere sustineo, ut hanc operam tui navare
 atque efficere velis; ut, quam proximum fieri possit, discrepantes sectiones priorum librorum
 ad me perveniant, reliquorum vero subinde, ubi communiter submittas. Recensum
 enim Livi jam absolvi, et in Lipsiensi horum depuratorum hareo, in quibus
 parvis tantum tui in huiusmodi labor exsuscandis sperest: qua cura liberetis
 mor, quia in chartam huiusmodi multa opera confecti, retractare et componere, et utemque
 tempore retractata et composita potest suscipere confutim. Ad id itaque temporis si
 partem primam partis habere possem, nihil gratius fieri posset. Quae vero
 Gebhardiana ex codice Vinariensi descripta curasti, rogo in occasione tibi commoda
 Amstelredamum ad Wetstenios mihi, qui in honorem dñi Luchmanno deservit, mittere
 velis, eorum opera quaecumque miseris, optime ad me curabuntur. Probe intelligo
 quantum laboris humeris tuis imponam: sed, crede, optime Corti, si alia abunde
 occupo alluceret, qua optati compes fieri possem, quidvis potui scire, quam in
 ulla parte amicitiae incommodo forem. Quia tui de communibus habui, ay ere
 vellem, sed me chartam deficere animadverto. quare omnia in aliud tempus
 differre cogor. Vale, Viri Celeberrime atque amantissime, neque eo, quo soles, amore
 prosequi perge. meum in te summi est. amicitiae, quem feliciter inchoasti, feliciter
 etiam ad finem perducas opto, utque eodem illo celsissima tui scia domum tuam
 fundet, teque pulchra probris parentem faciat.

Debam Trajecti ad Rhenum die XX. Januarij anno Cl. MCCXXI.